

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 16 octombrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, declarat de avocata Ludmila Bârcă, în numele inculpatului

Barbos Stepan xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.06.2020 – 16.10.2020,
instanța de apel: 16.11.2020 – 21.04.2021,
instanța de recurs: 22.07.2021 – 15.09.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 16 octombrie 2020, Barbos Stepan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Ungureanu Teodor prejudiciul material în sumă de 16.442,50 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Barbos S., conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acestora, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, în perioada de timp 01.02.2020 – 05.02.2020, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în vederea realizării scopului său infracțional, aflându-se pe teritoriul garajului situat pe str. xxxx, mun. Xxxx și care aparține lui Ungureanu Teodor, profitând de încrederea acordată și de faptul că nu este observat de nimeni, a sustras, pe ascuns, mai multe piese de la unitățile de transport parcate pe teritoriul garajului sus – indicat, și anume: 3 calorifere din metal estimate la prețul de 1600 lei, un motor de la unitatea de transport de model „Renault” în valoare de 250 euro, ceea ce conform cursului BNM constituia 4842,5 lei, piese componente de la motorul unității de transport de model

„Volkswagen” în valoare de 5000 lei, cutia de distribuție de la unitatea de transport de model „Niva” în valoare de 3000 lei, 4 jante din aluminiu de mărime R 15 în valoare de 2000 lei, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i astfel părții vătămate Ungureanu Teodor un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 16.442,5 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vina și a declarat că, de pe teritoriul unde a lucrat în calitate de paznic a sustras doar 3 calorifere, care le-a dat la fier uzat, cu prețul de 650 lei.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită totalmente prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Ungureanu T. a declarat că, Barbos S., de aproximativ un an, l-a rugat să-i permită să doarmă la garaj, din motiv că nu are unde locui. Inculpatul a rămas la garaj în calitate de paznic, cu condiția că o să-i fie achitată doar hrăna în fiecare zi, iar de salarizare nu a fost vorba. Într-o seară, Barbos S. a plecat fără să-i comunice ceva. Mai mulți amici de-a inculpatului i-au comunicat că acesta le-a propus să le vândă obiecte care au fost furate din garaj. La garaj a constatat că lipseau mai multe lucruri.

Martorul Sîrbu Pavel a relatat că, iarna, Barbos S., care activa în calitate de paznic, i-a propus să procure motoare de la automobile. Peste o lună, fiind cu Sîrghi N., s-au întâlnit cu Ungureanu T., care le-a comunicat că i-au dispărut câteva motoare. Atunci, i-a spus lui Ungureanu T. că Barbos S. i-a propus să procure motoare de la automobile.

Martorul Sîrghi Nicolai a relatat că, în luna februarie 2020, trecând pe lângă garajul de mașini ce aparține lui Ungureanu T., văzându-l pe acesta în stradă, s-au salutat și Sîrbu Pavel i-a comunicat d-lui Teodor despre faptul că Barbos S., care locuia la ultimul în garaj, i-a propus să îi vândă niște calorifere și el l-a refuzat. Auzind acestea, împreună au mers să verifice dacă sunt caloriferele, însă acestea lipseau. Tot atunci, Ungureanu T. a depistat că lipsește un motor de la automobil și o altă piesă de la mașina de model „Niva”.

Vinovăția inculpatului se mai confirmă prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2020, cu anexă planșa fotografică, în baza căruia s-a cercetat ograda de pe str. xxxx xxxx din mun. xxxx.

În baza probelor cercetate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 16, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că inculpatul este o persoană predispusă de a săvârși infracțiuni, nu este încadrat în câmpul muncii, concluzionând că reeducarea

și corectarea lui este posibilă, doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

3. Avocatul Igor Stratan a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu.

Instanța nu s-a pronunțat în genere, iar în unele cazuri evaziv și neclar, asupra tuturor argumentelor apărării.

Învinuirea înaintată inculpatului nu este formulată cu maximă precizie și claritate.

Mai mult, instanța de fond a încălcat drepturile inculpatului la un proces echitabil, la apărare, la contradictorialitatea procesului penal și termenul rezonabil de judecare a cauzei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în totalitate, vinovăția acestuia a fost probată prin probe administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate Ungureanu T., martorilor Sîrbu P. și Sîrghi N., conținutul procesului – verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2020, cu anexă planșa fotografică, în baza căruia s-a cercetat ograda de pe str. Xxxx xxxx, din mun. xxxx.

Analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părții vătămate, martorilor și a inculpatului, care fiind cumulate au indicat indubitabil că acesta a comis infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, faptă prejudiciabilă prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Instanța de apel a statuat că, argumentele invocate de avocatul Stratan Igor referitor la necesitatea achitării inculpatului, poartă un caracter declarativ și nu afectează soluția instanței de fond.

În speță, vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită printr-un cumul de probe acumulate în procesul urmăririi penale, analizate și apreciate de instanța de judecată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond just a ținut cont de prevederile art. 7, 16, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, la evidența

medicului narcolog și psihiatru nu se află, că inculpatul este o persoană predispusă de a săvârși infracțiuni, nu este încadrat în câmpul muncii, corect concluzionând oportun de a-i aplica o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocata Ludmila Bârcă a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat că, probele prezentate și examinate în instanță de către partea acuzării în partea incriminării ***semnului agravant prezent la alineatul (4) art. 186 Cod penal*** sunt insuficiente, irelevante și pe alocuri contradictorii.

Partea acuzării nu a prezentat probe suficiente pentru a-l condamna pentru o infracțiune gravă, or ***alin. (5)*** se aliniază la această categorie de infracțiune, iar în lumina CEDO, instanța, în lipsa unor probe suficiente urmează să achite sau să recalifice acțiunile persoanei în cauză.

Nu putea fi reținut că prin acțiunile sale delictive, Barbos S. ar fi cauzat un ***prejudiciu material în proporții mari***, or la materialele cauzei nu există careva probe concludente, care ar confirma valoarea reală a bunurilor și nici instanța nu a stabilit valoarea daunei materiale pricinuite părții vătămate.

Condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor.

Astfel, inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de ***art. 186 alin. (4) și art. 197 alin. (2) Cod penal***.

Instanța de apel doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, nu a constatat în fapt cine este partea vătămată și care este valoarea bunurilor sustrate.

Aceste circumstanțe, fiind de natura elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute la ***art. 186 alin. (4) și 197 alin. (2) Cod penal***, dar nefiind statuate, a generat condamnarea inculpatului pe presupuneri, adică neîntemeiat. Astfel, probele administrate la dosar nu au demonstrat valoarea reală a prejudiciului cauzat prin ***tentativa de sustragere a peștelui***.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Ungureanu T., martorilor Sîrbu P. și Sîrghi N., procesul verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2020, cu anexă planșa fotografică, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, probe administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu

constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată se reține că, recursul este fondat pe aprecierea unor circumstanțe în fapt și drept improprii speței de pe rol cum ar fi că: *„...în partea incriminării **semnului agravant prezent la alineatul (4) art. 186 Cod penal** sunt insuficiente, irelevante și pe alocuri contradictorii..., or alin. (5) se aliniază la această categorie de infracțiune..., ar fi cauzat un **prejudiciu material în proporții mari...**, inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de **art. 186 alin. (4) și art. 197 alin. (2) Cod penal...**, aceste circumstanțe, fiind de natura elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute la **art. 186 alin. (4) și 197 alin. (2) Cod penal**, dar nefiind statuate, a generat condamnarea inculpatului pe presupuneri..., probele administrate la dosar nu au demonstrat valoarea reală a prejudiciului cauzat prin **tentativa de sustragere a peștelui...**”*,

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Ludmila Bârcă împotriva sentinței Judecătoria Strășeni din 16 octombrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în privința inculpatului Barbos Stepan xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 01 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

